

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 573

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 30 iulie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
226.	— Lege pentru modificarea art. 49 din Statutul personalului aeronautic din aviația militară a României, aprobat prin Legea nr. 35/1990	2
685.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 49 din Statutul personalului aeronautic din aviația militară a României, aprobat prin Legea nr. 35/1990	2
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
603.	— Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 9 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	3
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
217/4.172/1.348/835.	— Ordin al ministrului pentru societatea informațională, al ministrului educației și cercetării științifice, al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al ministrului finanțelor publice privind încadrarea în activitatea de creație de programe pentru calculator.....	4–5
4.496.	— Ordin al ministrului educației și cercetării științifice privind structura anului școlar 2015—2016	6–8
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
Decizia nr. 20 din 4 iunie 2015	(Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	9–15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru modificarea art. 49 din Statutul personalului aeronautic din aviația militară a României, aprobat prin Legea nr. 35/1990**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Articolul 49 din Statutul personalului aeronautic din aviația militară a României, aprobat prin Legea nr. 35/1990, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 5 decembrie 1990, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 49. — Personalul aeronavigant se asigură de drept pentru cazurile de producere a unor accidente de aviație, urmate de deces sau invaliditate totală ori parțială. Condițiile de asigurare de drept a personalului aeronavigant sunt cele prevăzute de lege.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
CRISTIAN-SORIN DUMITRESCU

București, 24 iulie 2015.

Nr. 226.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 49 din Statutul personalului aeronautic din aviația militară a României, aprobat prin Legea nr. 35/1990**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea art. 49 din Statutul personalului aeronautic din aviația militară a României, aprobat prin Legea nr. 35/1990, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 24 iulie 2015.

Nr. 685.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei nr. 9 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa nr. 9 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la bunurile publice: clădire Ministerul Finanțelor Publice — Aripa Nord cu nr. MFP 34.401, clădire Ministerul Finanțelor Publice —

Mircea Vodă cu nr. MFP 159.690 și clădire Ministerul Finanțelor Publice — Aripa Sud cu nr. MFP 34.403, se modifică potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Ministerul Finanțelor Publice va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 9 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare, corespunzător prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 22 iulie 2015.
Nr. 603.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE ale imobilelor aflate în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Finanțelor Publice a căror valoare de inventar se actualizează

Nr. inventar M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea	Persoana juridică ce administrează imobilul	Descrierea tehnică (pe scurt)	Adresa	Valoarea de inventar actualizată (în lei)
34.401	8.29.06	Clădire Ministerul Finanțelor Publice Aripa Nord	Ministerul Finanțelor Publice	Tronson 1, et. 5+6, S = 844 mp, Tronson 2, S = 1.894 mp, Tronson 3, S = 3.754 mp, Tronson 4, S = 2.240 mp, Tronson 6 (P+M), S = 267 mp, Tronson 7 (P+M+2E), S = 702 mp	Municipiul București, sectorul 5, str. Apolodor nr. 17	222.176.039,14
159.690	8.29.06	Clădire Ministerul Finanțelor Publice Mircea Vodă	Ministerul Finanțelor Publice	Tronson II Sc = 7.066,26 mp, Su = 5.909,29 mp (S+P+8E) CF 60884/49953	Municipiul București, str. Mircea Vodă nr. 44, bloc M17	41.327.687,17
34.403	8.29.06	Clădire Ministerul Finanțelor Publice Aripa Sud	Ministerul Finanțelor Publice	Tronson 5 și 6, St = 1.056,65 mp	Municipiul București, sectorul 5, Bd. Libertății nr. 12	212.559,92

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL PENTRU SOCIETATEA INFORMAȚIONALĂ
Nr. 217 din 31 martie 2015

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE
Nr. 4.172 din 4 iunie 2015

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE
ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE
Nr. 1.348 din 29 iunie 2015

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 835 din 16 iulie 2015

ORDIN

privind încadrarea în activitatea de creație de programe pentru calculator

Având în vedere prevederile:

- Hotărârii Guvernului nr. 548/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului pentru Societatea Informațională, cu modificările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 26/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice;
- Hotărârii Guvernului nr. 344/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 55 alin. (4) lit. I) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul pentru societatea informațională, ministrul educației și cercetării științifice, ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și ministrul finanțelor publice emit prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Angajații operatorilor economici care își desfășoară activitatea pe teritoriul României în conformitate cu legislația în vigoare, al căror obiect de activitate include crearea de programe pentru calculator (cod CAEN 5821, 5829, 6201, 6202, 6209), precum și angajații persoanelor juridice române de drept public beneficiază de scutirea de impozit pe veniturile din salarii, în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) posturile pe care sunt angajați corespund listei cuprinzând ocupațiile menționate în anexă;

b) postul face parte dintr-un compartiment specializat de informatică, evidențiat în organigrama angajatorului, cum ar fi: centru de calcul, direcție, departament, oficiu, serviciu, birou, compartiment sau altele similare;

c) dețin o diplomă acordată după finalizarea unei forme de învățământ superior de lungă durată sau dețin o diplomă acordată după finalizarea ciclului I de studii universitare de licență, eliberată de o instituție de învățământ superior acreditată, și prestează efectiv una dintre activitățile prevăzute în anexă;

d) angajatorul a realizat în anul fiscal precedent și a înregistrat distinct în balanțele analitice, ca urmare a activității de creație de programe pentru calculator destinate comercializării pe bază de contract, un venit anual de cel puțin echivalentul în lei a 10.000 dolari S.U.A. (calculat la cursul de schimb valutar mediu lunar comunicat de Banca Națională a României, aferent fiecărui luni în care s-a înregistrat venitul) pentru fiecare angajat care beneficiază de scutirea de impozit pe venit.

(2) De prevederile alin. (1) beneficiază și cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și Confederației Elvețiene ale căror diplome sunt echivalate, prin structurile de specialitate ale Ministerului Educației și Cercetării Științifice, cu diploma acordată după finalizarea unei forme de învățământ superior de lungă durată sau cu diploma acordată după finalizarea ciclului I de studii universitare de licență.

Art. 2. — Activitatea de creație de programe pentru calculator, în sensul prevederilor Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă prestarea efectivă a uneia dintre activitățile de creare de programe pentru calculator corespunzătoare ocupațiilor specifice menționate în anexă.

Art. 3. — (1) Documentele justificative care se au în vedere la încadrarea persoanelor scutite de la plata impozitului pe veniturile din salarii, în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, conform ocupațiilor specifice prevăzute în anexă, sunt:

- a) actul constitutiv, în cazul societăților comerciale;
- b) organigrama angajatorului;
- c) fișa postului;
- d) copia legalizată a diplomei acordate după finalizarea studiilor în învățământul universitar de lungă durată, însoțită de copia legalizată a foii matricole sau, după caz, a suplimentului la diplomă, respectiv copia legalizată a diplomei acordate după finalizarea ciclului I de studii universitare de licență, însoțită de copia legalizată a suplimentului la diplomă, respectiv copia legalizată a atestatului de echivalare a diplomei, eliberat prin structurile Ministerului Educației și Cercetării Științifice, pentru cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și Confederației Elvețiene;
- e) copia legalizată a contractului individual de muncă;
- f) statul de plată întocmit separat pentru angajații care beneficiază de scutirea de la plata impozitului pe veniturile din salarii, în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare;
- g) comanda internă, aprobată de organul de conducere abilitat al angajatorului, care să ateste procesul de creație de programe pentru calculator;
- h) balanța analitică în care să fie reflectate distinct veniturile din activitatea de creație de programe pentru calculator.

(2) Dosarul cuprinzând documentele justificative se va păstra la sediul angajatorului în vederea controlului.

(3) Angajatorul va întocmi separat statul de plată pentru angajații care beneficiază de scutirea de impozit pe venit.

(4) Încadrarea unei persoane în categoriile de activități sau de ocupații, în scopul beneficiii de scutirea de impozit pe veniturile din salarii prevăzută în Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, constituie responsabilitatea angajatorului.

Art. 4. — Scutirea de impozit pe veniturile din salarii prevăzută în Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, se aplică lunar numai pentru veniturile de natură salarială obținute în baza unui contract individual de muncă, indiferent de momentul angajării persoanei care beneficiază de scutire, și fără a fi condiționată de contribuția acesteia la realizarea plafonului minim de venit prevăzut la art. 1 alin. (1) lit. d).

Art. 5. — (1) Anexa se actualizează periodic, în conformitate cu modificările și completările Clasificării ocupațiilor din România.

(2) Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Prevederile prezentului ordin vor fi duse la îndeplinire de Ministerul pentru Societatea Informațională, Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, Ministerul Educației și Cercetării Științifice și Ministerul Finanțelor Publice.

Art. 7. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă prevederile Ordinului ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice, al ministrului pentru societatea informațională și al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, nr. 539/225/1.479/2013 privind încadrarea în activitatea de creație de programe pentru calculator, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 10 septembrie 2013.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul pentru societatea informațională,
Sorin Mihai Grindeanu
Ministrul educației și cercetării științifice,
Sorin Mihai Cîmpeanu

Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

ANEXĂ

LISTA

cuprinzând ocupațiile specifice activităților de creație de programe pentru calculator

Nr. crt.	Ocupația	Descrierea activității
1.	Administrator baze de date	Activități de furnizare a expertizei de specialitate și a asistenței practice în managementul sistemelor de baze de date și în utilizarea datelor informatice pentru a răspunde cerințelor sistemului informatic în orice moment al ciclului de viață, în conformitate cu criteriile de calitate definite
2.	Analist	Activități de realizare a analizei în vederea definirii specificațiilor pentru construirea efectivă a sistemelor informatice, susceptibile să răspundă cerințelor utilizatorilor
3.	Inginer de sistem în informatică	Activități care combină aptitudinile analitice și de proiectare cu cunoștințe adecvate de tehnologie software și hardware, în vederea definirii, proiectării, realizării, testării, implementării și modificării sistemelor informatice ce conțin software ca principală componentă
4.	Inginer de sistem software	Activități de adaptare și/sau de armonizare a soluțiilor hardware, software și a sistemelor de operare, precum și a aplicațiilor existente ori proiectate la necesitățile reale sau estimate ale utilizatorilor, în vederea îndeplinirii cerințelor privind satisfacerea gradului de solicitare (timpul de răspuns)
5.	Manager de proiect informatic	Activități de coordonare a sistemelor de dezvoltare specifice aplicațiilor informatice majore, inclusiv coordonarea personalului și urmărirea cerințelor proiectelor (informații/date necesare, programare, analiză). Managerii de proiect dezvoltă, planifică, analizează, estimează și stabilesc prioritățile aferente componentelor ce urmează să fie realizate, precum și fazele și termenele de execuție a proiectelor.
6.	Programator	Activități de realizare a programelor pentru calculator, conform unor specificații predefinite, și asamblarea lor în sisteme coerente, inclusiv testarea în vederea asigurării conformității cu specificațiile
7.	Proiectant de sisteme informatice	Activități care combină aptitudinile analitice și de proiectare bazate pe cunoștințe de specialitate cu cunoștințe în utilizarea instrumentelor software sau a limbajelor de programare, în vederea producerii și implementării unor soluții funcționale care să corespundă cerințelor predefinite ori unor necesități organizaționale
8.	Programator de sistem informatic	Activități care combină aptitudinile analitice și de proiectare cu cunoștințe adecvate de tehnologie software și hardware, în vederea definirii, proiectării, realizării, testării, implementării și modificării sistemelor informatice ce conțin software ca principală componentă

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN

privind structura anului școlar 2015—2016

În temeiul art. 94 alin. (2) lit. r) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 26/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice,

ministrul educației și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Anul școlar 2015—2016 are 36 de săptămâni de cursuri, însumând 177 de zile lucrătoare.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se stabilesc următoarele:

a) pentru clasele terminale din învățământul liceal, anul școlar are 37 de săptămâni, din care durata cursurilor este de 33 de săptămâni, 4 săptămâni fiind dedicate desfășurării examenului național de bacalaureat. Cursurile claselor terminale din învățământul liceal se încheie în data de 27 mai 2016;

b) pentru clasa a VIII-a, anul școlar are 36 de săptămâni, din care durata cursurilor este de 35 de săptămâni, o săptămână fiind dedicată desfășurării evaluării naționale. Cursurile claselor a VIII-a se încheie în data de 10 iunie 2016;

c) pentru clasele din învățământul liceal — filiera tehnologică, cu excepția claselor terminale, durata cursurilor este cea stabilită prin planurile-cadru de învățământ în vigoare;

d) pentru clasele din învățământul profesional, durata cursurilor este cea stabilită prin planurile-cadru de învățământ în vigoare;

e) pentru învățământul special — clasele a IX-a—a XI-a, ciclul inferior al liceului, filiera tehnologică, durata cursurilor este de 37 de săptămâni, însumând 181 de zile;

f) stagiile de pregătire practică pentru care au optat absolvenții ciclului inferior al liceului, filiera tehnologică, cuprind 720 de ore care se desfășoară în perioada propusă de unitatea de învățământ organizatoare și aprobată de inspectoratul școlar, conform structurii anului școlar, cu respectarea vacanțelor;

g) pentru învățământul postliceal (școală postliceală și școală de maiștri), durata cursurilor este cea stabilită prin planurile-cadru de învățământ în vigoare.

Art. 2. — Anul școlar 2015—2016 începe la data de 1 septembrie 2015, se încheie la data de 31 august 2016 și se structurează pe două semestre, după cum urmează:

Semestrul I

Cursuri — luni, 14 septembrie 2015—vineri, 18 decembrie 2015

În perioada 31 octombrie—8 noiembrie 2015, clasele din învățământul primar și grupele din învățământul preșcolar sunt în vacanță.

Vacanța de iarnă — sâmbătă, 19 decembrie 2015—duminică, 3 ianuarie 2016

Cursuri — luni, 4 ianuarie 2016—vineri, 29 ianuarie 2016

Vacanța intersemestrială — sâmbătă, 30 ianuarie 2016—duminică, 7 februarie 2016

Semestrul al II-lea

Cursuri — luni, 8 februarie 2016—vineri, 22 aprilie 2016

Vacanța de primăvară — sâmbătă, 23 aprilie 2016—marți, 3 mai 2016

Cursuri — miercuri, 4 mai 2016—vineri, 17 iunie 2016

Vacanța de vară — sâmbătă, 18 iunie 2016—duminică, 4 septembrie 2016

Art. 3. — (1) În zilele libere prevăzute de lege nu se organizează cursuri.

(2) Unitățile de învățământ și inspectoratele școlare vor marca prin manifestări specifice, organizate în timpul programului de lucru, ziua de 5 octombrie — Ziua internațională a educației și ziua de 5 iunie — Ziua învățătorului, conform planificărilor existente la nivelul fiecărei unități de învățământ preuniversitar.

Art. 4. — (1) Săptămâna 18—22 aprilie 2016 din semestrul al II-lea este săptămână dedicată activităților extracurriculare și extrașcolare, în cadrul programului numit „Școala altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!”, având un orar specific.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), la clasele de învățământ preșcolar și primar, programul „Școala altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!” poate fi organizat în altă perioadă din semestrul al doilea, dar nu mai târziu de data de 27 mai 2016, la decizia consiliului de administrație al unității de învățământ, după consultarea cadrelor didactice și a beneficiarilor primari și secundari ai educației.

(3) Tipurile de activități care se organizează în săptămâna menționată la alin. (1), modalitățile de organizare și responsabilitățile se stabilesc conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — (1) Tezele din semestrul I al anului școlar 2015—2016 se susțin, de regulă, până la data de 11 decembrie 2015.

(2) Tezele din semestrul al II-lea al anului școlar 2015—2016 se susțin, de regulă, până la data de 20 mai 2016.

Art. 6. — (1) În situații deosebite, bine fundamentate, în funcție de condițiile climatice locale speciale și de specificul școlii, inspectoratele școlare pot aproba, la cererea conducerii unităților de învățământ, modificări ale structurii anului școlar stabilite prin prezentul ordin.

(2) Solicitarea de modificare a structurii anului școlar se face după consultarea consiliului reprezentativ al părinților din unitatea/unitățile de învățământ respectivă/respective.

(3) Aprobarea modificării structurii anului școlar, menționată la alin. (1), se acordă în condițiile asigurării unui număr de zile de cursuri cel puțin egal cu cel stabilit la art. 1, precum și a posibilității ca toți elevii să participe, fără restricții, la examenele și evaluările naționale: evaluarea națională pentru absolvenții clasei a VIII-a, examenul de bacalaureat, examenele de certificare a calificării profesionale, examenele de atestare a competențelor, examenele de absolvire.

Art. 7. — Calendarul examenelor/evaluărilor naționale, al examenelor de absolvire, respectiv de certificare/atestare a calificării profesionale/a competențelor, precum și calendarul admiterii în clasa a IX-a se aprobă prin ordine distincte ale ministrului educației și cercetării științifice.

Art. 8. — Direcția generală învățământ preuniversitar, Direcția pentru învățământ în limbile minorităților, Direcția generală management și rețea școlară, inspectoratele școlare județene și al municipiului București, precum și conducerile unităților de învățământ duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării științifice,

Sorin Mihai Cîmpeanu

București, 13 iulie 2015.

Nr. 4.496.

Programul „Școala altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!”

Prevederi generale

1. Programul numit „Școala altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!” este dedicat activităților educative extracurriculare și extrașcolare. În perioada alocată acestui program nu se organizează cursuri conform orarului obișnuit al unității de învățământ, iar programul „Școala altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!” se va desfășura în conformitate cu un orar special.

2. Scopul acestui program este implicarea tuturor copiilor preșcolari/elevilor și a cadrelor didactice în activități care să răspundă intereselor și preocupărilor diverse ale copiilor preșcolari/elevilor, să pună în valoare talentele și capacitățile acestora în diferite domenii, nu neapărat în cele prezente în curriculumul național, și să stimuleze participarea lor la acțiuni variate, în contexte nonformale.

3. În perioada 18—22 aprilie 2016, Ministerul Educației și Cercetării Științifice organizează, de regulă, etapele naționale ale olimpiadelor școlare pe discipline de învățământ și, după caz, ale concursurilor școlare.

4. În programul „Școala altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!”, elaborat și organizat de fiecare unitate de învățământ, vor fi incluși toți copiii preșcolari/elevii și toate cadrele didactice care nu participă la etapele naționale ale olimpiadelor și concursurilor școlare.

Planificarea și aprobarea programului

5. În vederea elaborării programului de activități, în timpul primului semestru, se vor solicita propuneri elevilor, la orele de dirigenție, și cadrelor didactice, în cadrul ședințelor comisiilor metodice, părinților, în cadrul ședințelor cu părinții, precum și reprezentanților autorităților administrației publice locale/ai comunității, în cadrul ședințelor consiliului de administrație.

6. După colectarea propunerilor se vor desfășura dezbateri în colectivele de elevi, în consiliul elevilor, în consiliul profesoral și în comitetul reprezentativ al părinților, în vederea adoptării programului agreat de majoritatea elevilor și a cadrelor didactice.

7. Modalitatea de selecție a activităților propuse se decide la nivelul unităților de învățământ și presupune implicarea, în egală măsură, a elevilor, a cadrelor didactice, a părinților, astfel încât proiectele și activitățile selectate să corespundă obiectivelor educaționale specifice comunității școlare, fiind un rezultat al opțiunilor acestora.

8. Tipurile de activități care se organizează în săptămâna menționată, durata acestora, modalitățile de organizare și responsabilitățile se stabilesc în consiliul profesoral și se aprobă de către consiliul de administrație al unității de învățământ până la data de 19 februarie 2016.

9. Consilierul educativ din unitatea de învățământ centralizează propunerile agreate, în vederea includerii acestora în Calendarul activităților educative al unității de învățământ, ca domeniu distinct: programul „Școala altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!”.

10. Conducerile unităților de învățământ vor asigura popularizarea programului „Școala altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!” la nivel local pentru crearea unui impact pozitiv al activităților organizate atât la nivelul unității de învățământ, cât și la nivelul comunității.

11. Unitățile de învățământ sunt încurajate să permită participarea părinților, a voluntarilor, a reprezentanților mass-mediei și a publicului larg la activitățile care se pretează la acest tip de deschidere spre comunitate.

Conținutul și organizarea programului

12. Se recomandă elaborarea unor proiecte la nivelul grupelor de preșcolari/claselor, al grupurilor de clase sau al unității de învățământ, care să urmărească și să permită realizarea unor obiective educaționale prin activități care, în programul normal din perioada cursurilor, nu se pot derula.

13. Proiectele se pot organiza și în consorțiile școlare, în parteneriat cu alte unități de învățământ, cu organizații neguvernamentale, cu palatele și cluburile copiilor, cu cluburile sportive școlare, cu direcțiile de tineret și sport, cu taberele școlare, cu instituții culturale și științifice (institute de cercetări, instituții de învățământ superior etc.), cu poliția, jandarmeria, inspectoratele pentru situații de urgență, cu direcțiile de sănătate publică, agențiile pentru protecția mediului etc.

14. Atât elevii, cât și cadrele didactice vor alege activitățile la care doresc să participe, din lista celor propuse. De asemenea, se va avea în vedere posibilitatea implicării părinților care doresc acest lucru, precum și a altor parteneri.

15. Fiecare activitate la care participă copiii preșcolari/elevii trebuie să fie coordonată de un număr corespunzător de cadre didactice. Indiferent de tipurile de activități organizate, conducerea unității de învățământ și cadrele didactice vor lua toate măsurile pentru asigurarea supravegherii copiilor preșcolari/elevilor și a securității acestora.

16. Tipurile de activități care pot fi organizate în cadrul programului „Școala altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!” pot include:

- activități culturale;
- activități tehnico-științifice;
- activități sportive;
- activități de educație pentru cetățenie democratică, pentru promovarea valorilor umanitare (inclusiv voluntariat, caritate, implicare activă în societate, responsabilitate socială, relații și comunicare etc.);
- activități de educație pentru sănătate și stil de viață sănătos (inclusiv referitoare la dependența de calculator, siguranța pe internet etc.);
- activități de educație ecologică și de protecție a mediului (inclusiv colectare selectivă, economisirea energiei, energie alternativă etc.);
- activități de educație rutieră, PSI, educație pentru reacții corecte în situații de urgență etc.;
- altele.

Aceste activități se vor organiza sub diferite forme, de exemplu:

- ateliere de teatru, dans, muzică, arte plastice, educație media și cinematografică;
- competiții organizate la nivelul școlii, al grupurilor de școli, al localității sau al județului;
- mese rotunde, dezbateri;
- activități de voluntariat sau de interes comunitar;
- campanii antitutun/antialcool/antipoluare/de prevenire a delincvenței juvenile/de prevenire a traficului de persoane etc.;
- proiecte comunitare, de responsabilitate socială;
- peer-education;
- schimburi de experiență;
- vizite de studii;
- tabere/școli de creație sau de cercetare;
- parteneriate educaționale și tematice la nivel de unități de învățământ, pe plan intern și internațional, pentru dezvoltarea aptitudinilor pentru lucrul în echipă și în proiecte.

Monitorizare și evaluare

17. Activitățile vor fi organizate în fiecare zi lucrătoare a săptămânii menționate, acoperind cel puțin numărul de ore prevăzut în orarul obișnuit al școlii, atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice.

18. După aprobarea de către consiliul de administrație, programul adoptat devine obligatoriu atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice.

19. Elevii au obligația de a participa la activitățile pentru care s-au înscris, absențele fiind înregistrate în catalog la rubrica „Purtare”.

20. Activitățile aprobate se vor menționa în condica de prezență a cadrelor didactice și vor fi monitorizate de conducerea unității de învățământ.

21. Fiecare unitate de învățământ va elabora instrumente și criterii de evaluare a activităților desfășurate în săptămâna „Școala altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!”. Elaborarea criteriilor se va realiza printr-o procedură transparentă, prin implicarea elevilor, părinților și a cadrelor didactice, cu consultarea, după caz, a partenerilor din afara unității de învățământ implicați în program. Instrumentele și criteriile de evaluare vor fi avizate de către consiliul profesoral, aprobate de către consiliul de administrație și anunțate comunității școlare și publicului larg cu cel puțin 3 săptămâni înainte de începerea activităților propriu-zise.

22. Directorul unității de învățământ, consilierul educativ și șeful comisiei pentru evaluarea și asigurarea calității vor monitoriza și vor evalua activitățile din cadrul programului „Școala altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!”, folosind instrumentele și criteriile aprobate.

23. Inspectoratele școlare vor delega reprezentanți pentru a monitoriza activitățile organizate de către unitățile de învățământ în cadrul programului „Școala altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!”.

24. După încheierea vacanței de primăvară, în fiecare unitate de învățământ, în cadrul primului consiliu profesoral se vor analiza calitatea activităților organizate, rezultatele educaționale ale acestora, precum și modalitățile de ameliorare a planificării și organizării programului „Școala altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!”. La activitatea de analiză din cadrul consiliului profesoral vor participa și reprezentanți ai elevilor și părinților, care vor prezenta puncte de vedere asupra activităților derulate în program. Directorul unității de învățământ va prezenta un raport de monitorizare a calității activităților planificate.

25. La sfârșitul anului școlar, inspectoratele școlare vor include în raportul privind starea învățământului un capitol referitor la relevanța și valoarea formativă a tuturor activităților desfășurate în cadrul programului „Școala altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!”, evidențiind nivelul interesului manifestat de elevi și cadrele didactice față de organizarea și desfășurarea acestuia.

Valorificarea exemplelor de bună practică

26. În baza instrumentelor și criteriilor de evaluare aprobate, activitățile desfășurate pot fi premiate la nivelul unității de învățământ, cu sprijinul autorităților administrației publice locale, al partenerilor educaționali, din resurse proprii etc.

27. Unitățile de învățământ sunt încurajate să își promoveze cele mai bune activități prin metode variate, care să asigure informarea publicului larg și implicarea unui procent mare de membri ai comunității în evaluarea și stabilirea celor mai valoroase acțiuni: chestionare aplicate elevilor, cadrelor didactice și părinților, un „jurnal” al săptămânii programului „Școala altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!” făcut public, prezentarea activităților pe site-ul propriu, pe cel al partenerilor implicați în activități, informări/articole în mass-media locală sau centrală, fotografii, filme, organizarea unui vot direct al elevilor,

părinților, cadrelor didactice, organizarea unui vot electronic pentru publicul larg etc.

28. În baza instrumentelor și criteriilor de evaluare aprobate, fiecare unitate de învățământ poate selecționa o singură activitate din cele desfășurate, cu care să participe la competiția celor mai interesante activități desfășurate la nivel județean/al municipiului București în cadrul săptămânii „Școala altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!”.

29. Pentru a participa la competiția organizată la nivel județean/al municipiului București, unitatea de învățământ va încărca pe site-ul inspectoratului școlar, la rubrica dedicată competiției din cadrul programului „Școala altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!”, dosarul activității propuse.

30. La nivel județean/al municipiului București, competiția își propune să selecteze și să promoveze pe site-ul inspectoratului cele mai interesante 10 activități care s-au desfășurat în săptămâna programului „Școala altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!”, câte una din fiecare domeniu:

- cultural;
- artistic;
- tehnic;
- științific;
- sportiv;
- cetățenie democratică și responsabilitate socială;
- educație pentru sănătate și stil de viață sănătos;
- educație ecologică și protecție a mediului;
- abilități de viață;
- consiliere și orientare.

31. Selecția activităților se va face în baza unor criterii stabilite de inspectoratul școlar printr-o procedură transparentă, prin implicarea consiliului județean/al municipiului București al elevilor, a organizațiilor reprezentative ale părinților și a consiliului consultativ al cadrelor didactice. Criteriile și modul de evaluare, modalitatea și termenul-limită de încărcare a dosarelor activităților vor fi stabilite de fiecare inspectorat și comunicate unităților de învățământ din subordine și publicului larg în timp util, dar nu mai târziu de data de 4 martie 2016.

32. Fiecare inspectorat va stabili, prin decizie a inspectorului școlar general, componența comisiei de evaluare a dosarelor activităților primite de la unitățile de învățământ. Comisia va evalua dosarele depuse, în conformitate cu modalitățile și criteriile stabilite la nivelul inspectoratului și comunicate public, și va selecta cel mult câte o activitate pentru fiecare domeniu menționat la pct. 30.

33. Inspectoratele școlare sunt încurajate să promoveze cele mai bune activități ale unităților de învățământ prin metode variate, care să asigure informarea publicului larg și implicarea unui procent mare de membri ai comunității în evaluarea și stabilirea celor mai valoroase acțiuni: prezentarea activităților pe site-ul propriu, pe cel al partenerilor implicați în activități, informări/articole în mass-media locală sau centrală, fotografii, filme, organizarea unui vot direct al elevilor, părinților, cadrelor didactice, organizarea unui vot electronic pentru publicul larg etc.

34. În baza instrumentelor și criteriilor de evaluare stabilite la nivelul inspectoratelor școlare, activitățile desfășurate pot fi premiate la nivelul județului/al municipiului București, cu sprijinul autorităților administrației publice locale, al partenerilor educaționali, din resurse proprii etc.

35. Cele mai interesante 10 activități desfășurate în cadrul săptămânii „Școala altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!” stabilite la nivelul fiecărui județ și al municipiului București, conform pct. 30—32, vor participa la competiția organizată la nivel național de Ministerul Educației și Cercetării Științifice, conform unei proceduri ce va fi transmisă inspectoratelor școlare până la data de 1 aprilie 2016.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 20

din 4 iunie 2015

Dosar nr. 1.235/1/2015

Mirela Sorina Popescu — președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului

Mariana Ghena — judecător la Secția penală — judecător-raportor

Simona Daniela Encean — judecător la Secția penală

Leontina Șerban — judecător la Secția penală

Florentina Dragomir — judecător la Secția penală

Rodica Cosma — judecător la Secția penală

Aurel Gheorghe Ilie — judecător la Secția penală

Francisca Maria Vasile — judecător la Secția penală

Ștefan Pistol — judecător la Secția penală

Corina Ionela Vlcea — magistrat-asistent

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara în Dosarul nr. 195/252/2014, prin Încheierea de ședință din data de 11 mai 2014, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea problemei de drept privind:

„interpretarea dispozițiilor art. 327 alin. (2) din Codul penal în sensul de a lămuri în ce măsură art. 327 alin. (2) din Codul penal împrumută toate condițiile elementului material de la art. 327 alin. (1) din Codul penal, inclusiv condiția ca prezentarea să fie efectuată prin folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat sau art. 327 alin. (2) din Codul penal împrumută de la art. 327 alin. (1) din Codul penal condițiile elementului material, mai puțin condiția vizând modalitatea în care se face prezentarea, astfel încât condiția ca acțiunea de prezentare să fie efectuată prin folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat este înlocuită în art. 327 alin. (2) din Codul penal cu condiția ca acțiunea de prezentare să fie efectuată prin întrebuintarea identității reale a unei persoane”.

Completul competent să judece sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile ce formează obiectul Dosarului nr. 1.235/1/2015 a fost legal constituit conform dispozițiilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și ale art. 274 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința a fost prezidată de președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Mirela Sorina Popescu.

La ședința de judecată a participat doamna Corina Ionela Vlcea, magistrat-asistent în cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 276 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de doamna procuror Marinela Mincă.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, arătând că au fost depuse hotărâri relevante în materie pronunțate de Curtea de Apel București (Judecătoria Sector 5 București); Curtea de Apel Timișoara (Tribunalul Caraș-Severin, Tribunalul

Arad, Tribunalul Timiș, Judecătoria Lugoj); Curtea de Apel Ploiești; Curtea de Apel Oradea; Curtea de Apel Constanța; Curtea de Apel Galați; Curtea de Apel Pitești; Curtea de Apel Cluj (Tribunalul Cluj, Judecătoria Turda); Curtea de Apel Brașov (Tribunalul Covasna, Judecătoria Sfântu Gheorghe, Judecătoria Târgu Secuiesc, Judecătoria Rupea); Curtea de Apel Târgu Mureș (Tribunalul Mureș, Judecătoria Târnăveni); precum și opiniile Curții de Apel Constanța, Judecătoria Constanța, Tribunalului Tulcea, Tribunalului Mureș, Judecătoria Târnăveni, Judecătoria Odorheiu Secuiesc, Curții de Apel Bacău, Tribunalului Neamț, Curții de Apel Galați, Curții de Apel Oradea, Curții de Apel Timișoara, Tribunalului Caraș-Severin, Tribunalului Arad, Tribunalului Timiș, Tribunalului Maramureș, Curții de Apel București, Tribunalului Bacău, Judecătoria Bacău, Curții de Apel Ploiești, Tribunalului Covasna, Judecătoria Târgu Secuiesc, Tribunalului Brașov, Curții de Apel Alba Iulia.

La data de 6 mai 2015 a fost transmisă la dosar opinia Direcției legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor la data de 6 mai 2015, fiind comunicat inculpatului BAF, potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală, acesta nedepunând concluzii scrise.

La data de 7 mai 2015, ulterior depunerii raportului de către judecătorul-raportor, s-au formulat concluzii scrise de către Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Doamna procuror Marinela Mincă, procuror șef birou în cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a susținut că sesizarea Curții de Apel Timișoara privind dezlegarea problemei de drept este admisibilă, fiind îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală.

Pe fond, a arătat că problema de drept supusă dezlegării ar trebui să obțină următoarea rezolvare în sensul că, în interpretarea art. 327 alin. (2) din Codul penal, cerința esențială a elementului material al infracțiunii de fals privind identitatea reglementată în varianta-tip privind folosirea frauduloasă a unui act ce servește la stabilirea identității, la legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat este obligatorie și în ipoteza în care acțiunea s-a realizat prin întrebuintarea identității reale a unei persoane pentru următoarele considerente:

În noua reglementare a infracțiunii referitoare la falsul privind identitatea, uzul de fals comis de autor, constituind un element constitutiv al infracțiunii, într-o astfel de ipoteză operează o absorbție legală, iar infracțiunea devine una complexă.

În forma-tip, elementul material al infracțiunii constând în acțiunea de prezentare sub o identitate falsă ori atribuirea unei identități false altei persoane, ambele modalități alternative trebuie să îndeplinească o cerință esențială, și anume să fi fost săvârșite prin întrebuintarea frauduloasă a unui act care servește la legitimare, identificare sau la dovedirea stării civile folosind un astfel de act falsificat.

A mai susținut procurorul că în varianta agravată reglementată de alin. (2) se preia o singură modalitate

normativă, și anume prezentarea sub o identitate falsă, adăugându-i-se însă ca element agravat condiția ca aceasta să se fi realizat prin întrebuițarea identității reale a unei persoane. Chiar dacă reglementarea variantei agravate s-a făcut fără a fi preluată *ad litteram* modalitatea normativă din varianta-tip, nu există niciun argument juridic care să susțină concluzia că nu îi mai este necesară acestei modalități normative cerința esențială prevăzută în forma-tip a infracțiunii, aceea de a se fi realizat prin folosirea frauduloasă a actului care servește la identificare, legitimare sau a unui astfel de act falsificat. Aceasta deoarece se are în vedere raportul care trebuie să existe între forma-tip a unei infracțiuni și formele sale agravate, împrejurarea că acestea din urmă se diferențiază de forma-tip prin existența unor elemente circumstanțiale care trebuie să se adauge însă condițiilor din forma-tip a infracțiunii.

Așadar, în cazul celor două alineate ale art. 327 din Codul penal, în măsura în care întrebuițarea reală a identității unei persoane configurează prezentarea sub o identitate falsă, acest demers trebuie să se facă prin folosirea frauduloasă a actului care folosește la identificare, legitimare, dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat, și aceasta deoarece inclusiv doctrina este în acest sens și, nu în ultimul rând, expunerea de motive, care se referă la diferențele existente între cele două variante ale infracțiunii, menționează, exclusiv, diferența de tratament sancționator.

În concluzie, reprezentantul parchetului a solicitat admiterea sesizării formulate de Curtea de Apel Timișoara și să se dispună în sensul celor invocate.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a declarat dezbaterile închise, reținându-se dosarul în pronunțare privind sesizarea formulată.

ÎN ALTA CURTE,

asupra chestiunii de drept sesizate, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea de ședință din data de 11 mai 2014 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în Dosarul nr. 195/252/2014, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea problemei de drept privind „**interpretarea dispozițiilor art. 327 alin. (2) din Codul penal în sensul de a lămuri în ce măsură art. 327 alin. (2) din Codul penal împrumută toate condițiile elementului material de la art. 327 alin. (1) din Codul penal, inclusiv condiția ca prezentarea să fie efectuată prin folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat sau art. 327 alin. (2) din Codul penal împrumută de la art. 327 alin. (1) din Codul penal condițiile elementului material, mai puțin condiția vizând modalitatea în care se face prezentarea, astfel încât condiția ca acțiunea de prezentare să fie efectuată prin folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat este înlocuită în art. 327 alin. (2) din Codul penal cu condiția ca acțiunea de prezentare să fie efectuată prin întrebuițarea identității reale a unei persoane**”.

II. Expunerea succintă a cauzei ce formează obiectul dosarului nr. 195/252/2014 al Curții de Apel Timișoara Secția penală

Prin Sentința penală nr. 545 din 16 septembrie 2014, pronunțată de Judecătoria Lugoj în Dosarul nr. 195/252/2014, s-a dispus, în baza art. 396 alin. (5) din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală cu aplicarea art. 327 din Codul penal și art. 4 din Codul penal, achitarea inculpatului BAF pentru săvârșirea infracțiunii de fals privind identitatea prevăzute de art. 293 alin. 1 din Codul penal din 1968.

În fapt, s-a reținut în esență că inculpatul BAF a fost depistat în noaptea de 15 iunie 2013 la orele 0,13 de către lucrătorii Inspectoratului de Jandarmi Județean Timiș consumând băuturi alcoolice pe o alee din fața Căminului Cultural din localitatea Silagiu, iar în vederea întocmirii Procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor seria JO nr. 0560975 din 15 iunie 2013 al Inspectoratului de Jandarmi Județean Timiș, acesta a prezentat o identitate falsă, indicând numele și datele unui vecin al său — respectiv TCD, semnând actul întocmit la rubrica „contravenient, am luat la cunoștință”.

În drept s-a reținut că, potrivit expunerii de motive care precedă noul Cod penal (pct. 2.81), prin noua reglementare s-a tranșat disputa privind necesitatea utilizării unor documente de identitate pentru comiterea acestei infracțiuni, pornindu-se de la premisa că funcționarul în fața căruia autorul se prevalează de o identitate falsă nu trebuie să dea crezare simplelor afirmații ale acestuia, el dispunând de mijloacele necesare identificării persoanei. Astfel, pentru întregirea elementelor constitutive ale infracțiunii este necesar ca făptuitorul să se prezinte sub o identitate falsă sau să atribuie o astfel de identitate altei persoane prin folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat.

S-a reținut că atâta vreme cât în speță inculpatul nu s-a folosit în mod fraudulos de vreun act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau de un astfel de act falsificat, ci doar s-a prezentat sub o identitate falsă, fapta nu mai este prevăzută de legea penală, devenind incident cazul care împiedică exercitarea acțiunii penale prevăzută de art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală.

Împotriva acestei soluții a declarat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria Lugoj, criticând soluția de achitare pronunțată în baza art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală și punctul de vedere exprimat și în literatura de specialitate, potrivit căruia o persoană nu răspunde pentru fals privind identitatea dacă a săvârșit fapta prin prezentarea orală a identității reale a unei persoane. O astfel de abordare ar conduce la imposibilitatea tragerii la răspundere penală a persoanelor care își declină o altă identitate cu scopul evident de producere a unor consecințe juridice. S-a mai arătat că opinia exprimată în literatura de specialitate nu are corespondent în realitate, cu atât mai mult cu cât există situații când nu se poate stabili identitatea reală a unei persoane, chiar dacă funcționarul public face demersurile necesare.

În acest sens s-a avansat punctul de vedere că în cazul art. 327 alin. (1) din Codul penal condiția privind folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare sau la dovedirea stării civile se referă doar la varianta transmiterii către o unitate din cele prevăzute la art. 175 din Codul penal, nu și la aceea a prezentării făcute unei persoane dintre cele prevăzute de art. 175 din Codul penal.

Reprezentantul Ministerului Public a arătat că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție; în opinia sa, soluția ce se va pronunța în cauză depinde de modul de dezlegare a chestiunii de drept: art. 327 alin. (2) din Codul penal privind infracțiunea de fals privind identitatea reprezintă o formă agravată a celei de la art. 327 alin. (1) și se încadrează în condițiile prevăzute de acesta sau este vorba despre o incriminare distinctă și nu era necesară folosirea aceluși act falsificat.

Inculpatul a lăsat la aprecierea instanței soluționarea problemei de drept.

III. Punctul de vedere al instanței care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită

Curtea de Apel Timișoara, prin încheierea pronunțată, a formulat următorul punct de vedere:

Instanța de apel a constatat că în concepția art. 327 alin. (1) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, prezentarea sub o identitate falsă presupune în mod necesar drept condiție a elementului material al infracțiunii folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat, condiție care se pare că este necesară inclusiv în situația în care prezentarea s-a făcut prin întrebuițarea identității reale a unei persoane, în sensul art. 327 alin. (2) din Codul penal. Această interpretare are la bază expunerea de motive a noului Cod penal, în care se arată că funcționarul în fața căruia autorul se prevalează de o identitate falsă nu trebuie să dea crezare simplelor afirmații ale acestuia, el dispunând de mijloacele necesare identificării persoanei.

Cu toate acestea, pornind de la cele învederate prin apelul Parchetului de pe lângă Judecătoria Lugoj, în privința art. 327 alin. (2) din Codul penal anumite aspecte ridică semne de întrebare:

Potrivit textului art. 327 alin. (2) din Codul penal, pentru a constitui element material al infracțiunii, acțiunea de prezentare trebuie efectuată „prin întrebuițarea identității reale a unei persoane”, fără a se menționa și cerința esențială din art. 327 alin. (1) din Codul penal ca prezentarea să fie făcută și „prin folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat”.

S-a reținut că art. 327 alin. (2) din Codul penal nu face referire nici la celelalte cerințe ale elementului material, prevăzute la art. 327 alin. (1) din Codul penal, dar nu face nici vreo mențiune în sensul că „prezentarea prin întrebuițarea identității reale a unei persoane” trebuie făcută în condițiile alin. (1).

Această modalitate de redactare a textului permite astfel mai multe interpretări:

O primă interpretare este în sensul că se subînțelege că art. 327 alin. (2) din Codul penal, ca variantă agravantă, împrumută toate condițiile elementului material de la art. 327 alin. (1) din Codul penal, adăugând și o condiție suplimentară pentru întrunirea formei calificate, respectiv prezentarea să fie efectuată prin întrebuițarea identității reale a unei persoane.

Elementul material al art. 327 alin. (1) din Codul penal poate fi realizat prin două acțiuni alternative — prezentarea sub o identitate falsă ori atribuirea unei asemenea identități altei persoane —, acțiuni realizate în următoarele condiții privind subiectul vizat, scopul urmărit și mijloacele folosite:

— în fața unei persoane dintre cele prevăzute în art. 175 din Codul penal sau transmisă unei unități în care aceasta își desfășoară activitatea (subiectul vizat);

— pentru a induce sau a menține în eroare un funcționar public, în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine ori pentru altul (scopul urmărit);

— prin folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat (mijloacele folosite).

Pentru realizarea formei calificate prevăzute de art. 327 alin. (2) din Codul penal, acestor condiții li se adaugă încă o condiție privind mijloacele de săvârșire a acțiunilor alternative, respectiv:

— prin întrebuițarea identității reale a unei persoane.

În această interpretare este discutabil în ce situații prezentarea sub o identitate falsă efectuată „prin folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori

la dovedirea stării civile” (care presupune un act nefalsificat, conținând datele reale ale unei persoane) poate fi efectuată în condițiile art. 327 alin. (1) din Codul penal, fără a fi întrunite și condițiile din art. 327 alin. (2) din Codul penal.

O altă interpretare ar putea fi și în sensul că art. 327 alin. (2) din Codul penal împrumută de la art. 327 alin. (1) din Codul penal condițiile elementului material privind subiectul vizat și scopul urmărit, mai puțin condiția vizând modalitatea în care se face prezentarea.

Astfel, condiției din art. 327 alin. (1) din Codul penal, ca acțiunea de prezentare să fie efectuată „prin folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat”, îi este substituită în art. 327 alin. (2) din Codul penal condiția ca acțiunea de prezentare să fie efectuată „prin întrebuițarea identității reale a unei persoane”.

În această interpretare, acțiunea de prezentare — care se subînțelege că este sub o identitate falsă — trebuie realizată în următoarele condiții privind subiectul vizat, scopul urmărit și mijloacele folosite:

— în fața unei persoane dintre cele prevăzute în art. 175 din Codul penal sau transmisă unei unități în care aceasta își desfășoară activitatea (subiectul vizat);

— pentru a induce sau a menține în eroare un funcționar public, în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine ori pentru altul (scopul urmărit);

— prin întrebuițarea identității reale a unei persoane, (mijloacele folosite).

În sprijinul unei asemenea interpretări ar putea fi adus ca argument faptul că agravarea răspunderii pentru fapta săvârșită prin folosirea unei identități reale a fost prevăzută pentru prima dată în noul Cod penal, vechea reglementare nefăcând o distincție în acest sens.

Astfel, în expunerea de motive a noului Cod penal se arată că în situația utilizării frauduloase a identității aparținând altei persoane există riscul angajării unor consecințe juridice în sarcina persoanei respective.

Cu alte cuvinte, în varianta prevăzută de art. 327 alin. (2) din Codul penal se încalcă nu doar relațiile sociale privind încrederea publică în adevărul privind concordanța dintre identitatea sub care se prezintă o persoană în fața unui funcționar public și identitatea reală, ci și cele privind atributele de identificare a persoanei, prevăzute de art. 59 și cap. III din cartea I titlul II al Codului civil.

Protejarea persoanei ale cărei date de identificare sunt întrebuițate fraudulos este cu atât mai necesară cu cât, de cele mai multe ori, în asemenea cazuri, efectele juridice urmărite de către subiectul activ al infracțiunii se produc nu doar față de funcționarul public prevăzută de art. 175 din Codul penal sau unitățile din care aceștia fac parte, ci și față de persoana ale cărei date reale sunt folosite. Cum este situația și în cauza de față, persoana ale cărei date de identitate au fost întrebuițate continuă să suporte consecințele juridice produse ca urmare a faptei inculpatului, aceasta figurând în continuare drept contravenient în procesul-verbal întocmit cu datele sale de identificare.

Dacă tipicitatea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) din Codul penal se realizează doar în ipoteza „folosirii frauduloase a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat”, se ajunge la situația ca, deși intenția legiuitorului a fost atragerea unei răspunderi penale agravate în cazul folosirii identității reale a unei persoane, în concret, protejarea persoanei și a atributelor sale să fie imposibil de realizat în multiple situații întâlnite în realitate, cum este situația prezentării fără un act sau prin folosirea copiilor actelor prevăzute de art. 327 alin. (1) din Codul penal

sub identitatea altei persoane în fața unui funcționar public cum este acesta definit la art. 175 din Codul penal.

În acest sens nu poate fi omis nici faptul că pot exista situații când funcționarul în fața căruia autorul se prevalează de identitatea reală a altei persoane nu dispune de mijloacele necesare verificării identității persoanei, având în vedere sfera largă a funcționarilor publici, astfel cum este prevăzută în art. 175 din Codul penal și în jurisprudența obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție (expertul tehnic judiciar, medicul angajat în unitatea de stat), existând și categorii de funcționari publici care nu au acces direct la bazele de date pentru identificarea persoanelor, dar nu pot nici amâna îndeplinirea unor atribuții până la prezentarea unui act de identificare.

Un argument suplimentar în acest sens îl poate constitui inclusiv situația persoanei juridice [art. 327 alin. (2) din Codul penal nefăcând distincție între persoanele fizice și juridice], ipoteză în care folosirea datelor de identificare reale ale altei persoane juridice este posibilă prin folosirea unor copii certificate pentru conformitate cu originalul ale actelor de înființare ale altei persoane juridice în vederea producerii unor efecte juridice.

Curtea de Apel Timișoara — Secția penală a dispus suspendarea cauzei până la soluționarea cererii adresate instanței supreme.

IV. Legislația relevantă

Art. 327 din Codul penal. Falsul privind identitatea

„(1) Prezentarea sub o identitate falsă ori atribuirea unei asemenea identități altei persoane, făcută unei persoane dintre cele prevăzute în art. 175 sau transmisă unei unități în care aceasta își desfășoară activitatea prin folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat, pentru a induce sau a menține în eroare un funcționar public, în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine ori pentru altul, se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

(2) Când prezentarea s-a făcut prin întrebuintarea identității reale a unei persoane, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.

(3) (...)”

Art. 293 din Codul penal din 1969. Falsul privind identitatea

„(1) Prezentarea sub o identitate falsă ori atribuirea unei asemenea identități altei persoane, pentru a induce sau a menține în eroare un organ sau o instituție de stat sau o altă unitate dintre cele la care se referă art. 145, în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine ori pentru altul, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează încredințarea unui înscris care servește pentru dovedirea stării civile ori pentru legitimare sau identificare, spre a fi folosit fără drept.”

V. Punctul de vedere al părții cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

Condamnatul BAF nu a formulat un punct de vedere scris privind chestiunea de drept supusă analizei, drept conferit de dispozițiile art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

VI. Punctele de vedere exprimate de către curțile de apel și instanțele de judecată arondate

Examinând punctele de vedere exprimate de curțile de apel și instanțele arondate, precum și jurisprudența atașată acestora, ce au fost transmise instanței supreme, referitoare la chestiunea de drept supusă dezlegării, a rezultat o practică neunitară.

Astfel, unele curți de apel, tribunale și judecătoria, în opinie majoritară, au arătat că art. 327 alin. (2) din Codul penal împrumută toate condițiile elementului material de la art. 327 alin. (1) din Codul penal, inclusiv condiția ca prezentarea să fie efectuată prin „folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat”.

S-a susținut că suntem în prezența infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) din Codul penal, atunci când, în afara „prezentării sub o identitate falsă ori atribuirii unei astfel de identități altei persoane, prin folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat”, este întrunită și condiția ca prezentarea să se fi făcut prin întrebuintarea identității reale a unei persoane.

S-a considerat că art. 327 alin. (2) din Codul penal reglementează o variantă agravantă a infracțiunii de fals privind identitatea incriminată în forma-tip în art. 327 alin. (1) din Codul penal, sens în care, pentru a se reține forma agravantă, este necesar să fie îndeplinite toate condițiile referitoare la elementul material al infracțiunii în varianta-tip, inclusiv condiția referitoare la utilizarea frauduloasă a unui act ce servește la identificarea, legitimarea ori dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat.

Alte instanțe, în opinie minoritară, au arătat că art. 327 alin. (2) din Codul penal împrumută de la art. 327 alin. (1) din Codul penal condițiile elementului material, mai puțin condiția vizând modalitatea în care se face prezentarea, apreciindu-se că cerința ca acțiunea de prezentare să fie efectuată „prin folosirea frauduloasă a unui act ce folosește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat” este înlocuită în art. 327 alin. (2) din Codul penal cu cerința ca acțiunea de prezentare să fie efectuată prin întrebuintarea identității reale a unei persoane.

VII. Doctrina în materia aplicării dispozițiilor art. 327 din Codul penal

Codul penal intrat în vigoare la 1 februarie 2014 a conferit prilejul exprimării în doctrină a unor puncte de vedere și cu privire la dispozițiile mai sus menționate.

În acest sens, referitor la infracțiunea de fals privind identitatea, s-a arătat că legiuitorul, în expunerea de motive a noului Cod penal, a menționat faptul că „prin noua reglementare s-a tranșat disputa privind necesitatea utilizării unor documente de identitate pentru comiterea acestei infracțiuni, pornindu-se de la premisa că funcționarul în fața căruia autorul se prevalează de o identitate falsă nu trebuie să dea crezare simplelor afirmații ale acestuia, el dispunând de mijloacele necesare identificării persoanei. De asemenea, s-a introdus o diferențiere sub aspectul regimului sancționator între ipoteza recurgerii la o identitate fictivă și cea a utilizării frauduloase a identității aparținând altei persoane, în acest din urmă caz existând riscul angajării unor consecințe juridice în sarcina persoanei respective”.

În acest sens, argumentul invocat în expunerea de motive a noului Cod penal referitor la necesitatea utilizării unor documente de identitate, potrivit căruia funcționarul public nu trebuie să dea crezare simplelor afirmații ale autorului, subzistă atât în cazul utilizării unei identități false (fictive), cât și în cazul utilizării frauduloase a identității reale a unei persoane.

Tot astfel, în doctrină s-a arătat că, în cazul în care actul de identitate utilizat de făptuitor este autentic, însă aparține unei alte persoane, va fi incidentă varianta agravată prevăzută în art. 327 alin. (2) din noul Cod penal.

Voința legiuitorului din anul 2009 rezultă în acest caz din expunerea de motive a noului Cod penal, iar la pct. 2.81 alin. 3 se precizează următoarele:

„O altă modificare propusă de proiect privește falsul privind identitatea. Prin noua reglementare s-a tranșat disputa privind necesitatea utilizării unor documente de identitate pentru comiterea acestei infracțiuni, pornindu-se de la premisa că funcționarul în fața căruia autorul se prevalează de o identitate falsă nu trebuie să dea crezare simplelor afirmații ale acestuia, el dispunând de mijloacele necesare identificării persoanei. De asemenea, s-a introdus o diferențiere sub aspectul regimului

sanctionator între ipoteza recurgerii la o identitate fictivă și cea a utilizării frauduloase a identității aparținând altei persoane, în acest din urmă caz existând riscul angajării unor consecințe juridice în sarcina persoanei respective.”

VIII. Jurisprudența relevantă a Curții Constituționale

Nu a fost pronunțată nicio decizie cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor legale ce fac obiectul dezlegării problemei de drept.

IX. Punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în interpretarea art. 327 alin. (2) din Codul penal a arătat că cerința esențială a elementului material al infracțiunii de fals privind identitatea reglementată în varianta-tip, vizând folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat, este obligatorie și în ipoteza în care acțiunea de prezentare s-a făcut prin întrebunțarea identității reale a unei persoane.

Actualul Cod penal, spre deosebire de reglementarea anterioară, aduce o restrângere la nivelul tipicității în ceea ce privește infracțiunea de fals privind identitatea.

În forma de bază din art. 327 alin. (1) din Codul penal, elementul material al infracțiunii constând în acțiunea de prezentare sub o identitate falsă ori atribuirea unei asemenea identități altei persoane trebuie să se realizeze întotdeauna fie prin folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile, fie prin folosirea unui astfel de act falsificat, adică prin mijloace calificate.

Prin reconfigurarea conținutului infracțiunii de fals privind identitatea, legiuitorul a tranșat disputa privind necesitatea utilizării unor documente de identitate pentru comiterea acestei infracțiuni, punând astfel capăt jurisprudenței neunitare care considera că infracțiunea se săvârșește fie prin simpla afirmație verbală a unei stări de fapt necorespunzătoare adevărului, fie printr-o asemenea declarație, însă numai însoțită de prezentarea unor dovezi (acte false sau folosite fraudulos).

În noua reglementare se pornește de la premisa că funcționarul în fața căruia autorul se prevalează de o identitate falsă nu trebuie să dea crezare simplelor afirmații ale acestuia, el dispunând de mijloacele necesare identificării persoanei.

În această nouă formă de incriminare a falsului privind identitatea, uzul de fals comis de către autor reprezintă un element constitutiv al falsului privind identitatea, ipoteză în care operează absorbția legală, infracțiunea devenind astfel complexă.

Varianta agravată prevăzută de art. 327 alin. (2) din Codul penal este reglementată prin preluarea din forma-tip a unei singure modalități normative, aceea a prezentării sub o identitate falsă, adăugându-i-se elementul de agravare care constă în întrebunțarea identității reale a unei persoane.

Preluarea în varianta agravată a modalității normative din forma-tip nu s-a realizat *ad litteram*, însă, chiar și în aceste condiții, nu există niciun argument juridic care să susțină concluzia că acestei modalități normative nu îi mai este asociată și cerința esențială de a se fi realizat prin folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare etc. sau a unui astfel de act falsificat.

Întrebunțarea identității reale a unei persoane care configurează prezentarea sub o identitate falsă se realizează fie prin folosirea frauduloasă a actului care servește la identificare etc., fie prin folosirea unui astfel de act care a fost falsificat.

Altfel, ar însemna că tocmai completarea introdusă de legiuitor în conținutul elementului material al infracțiunii, pentru a tranșa disputa privind necesitatea utilizării unor documente de identitate pentru comiterea acestei infracțiuni, ar rămâne fără eficiență în ipoteza art. 327 alin. (2) din Codul penal.

X. Opinia specialiștilor consultați

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată opinia unor specialiști cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării, respectiv Universitatea București, Facultatea de Drept, Catedra de drept penal, Universitatea Babeș Bolyai, Facultatea de Drept, Catedra de drept penal, Universitatea din Craiova, Facultatea de Drept, Catedra de drept penal, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Facultatea de Drept, Catedra de drept penal, Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, Facultatea de Drept, Catedra de drept penal, Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Drept, Catedra de drept penal, Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române, Universitatea „Nicolae Titulescu” București, Facultatea de Drept, Catedra de drept penal.

Până la momentul depunerii raportului de către judecătorul-raportor, la data de 6 mai 2015, și până la momentul soluționării problemei de drept de către completul de judecată legal constituit în soluționarea problemei de drept, respectiv data de 4 iunie 2015, specialiștii menționați anterior nu și-au exprimat opinia solicitată cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

XI. Punctul de vedere exprimat de Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra chestiunii de drept supuse dezlegării

Dispozițiile art. 327 alin. (2) din noul Cod penal încorporează toate condițiile descrise în norma cuprinsă în art. 327 alin. (1) din același cod, inclusiv condiția ca prezentarea să se realizeze prin folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat.

În susținerea opiniei exprimate s-au învederat următoarele:

Codul penal reglementează, în dispozițiile art. 327 alin. (2), o variantă agravată a infracțiunii de fals privind identitatea, reglementare determinată de nivelul de gravitate superior al utilizării identității reale a unei persoane în raport cu nivelul de gravitate al folosirii unei identități false (identitate fictivă).

Unicul element prin care legiuitorul justifică reglementarea variantei agravate a infracțiunii de fals privind identitatea îl constituie diferența de gravitate dintre utilizarea unei identități fictive și utilizarea frauduloasă a identității reale a unei persoane, determinată de riscul producerii, în această din urmă ipoteză, a unor consecințe juridice pentru persoana a cărei identitate este utilizată fraudulos.

În condițiile în care se admite că dispozițiile art. 327 alin. (2) din Codul penal presupun ca prezentarea să fie făcută unei persoane dintre cele prevăzute în art. 175 sau transmisă unei unități în care aceasta își desfășoară activitatea, pentru a induce sau menține în eroare un funcționar public, în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine ori pentru altul — condiții la care legiuitorul nu se referă în mod explicit în art. 327 alin. (2), trebuie să se admită că dispozițiile art. 327 alin. (2) din Codul penal presupun și ca prezentarea să se realizeze „prin folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat”, întrucât legiuitorul nu a inclus în cuprinsul dispozițiilor art. 327 alin. (2) nicio referire care să permită o preluare parțială a condițiilor descrise în dispozițiile art. 327 alin. (1).

Formularea dispozițiilor art. 327 alin. (2) din Codul penal nu permite preluarea parțială, pe cale de interpretare, a condițiilor prevăzute în art. 327 alin. (1) și nu poate constitui temei legal pentru o astfel de preluare parțială.

Argumentul invocat în expunerea de motive a noului Cod penal referitor la necesitatea utilizării unor documente de identitate, potrivit căruia funcționarul public nu trebuie să dea crezare simplelor afirmații ale autorului, subzistă atât în cazul

utilizării unei identități false (identitate fictivă), cât și în cazul utilizării frauduloase a identității reale a unei persoane.

În doctrină s-a arătat că, în cazul în care actul de identitate utilizat de făptuitor este autentic, însă aparține unei alte persoane, va fi incidentă varianta agravată prevăzută în art. 327 alin. (2) din Codul penal.

Dacă legiuitorul nu ar fi urmărit preluarea, în dispozițiile art. 327 alin. (2), a tuturor condițiilor descrise în art. 327 alin. (1) din noul Cod penal, nu ar fi făcut referire la „folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile”, act nefalsificat, ci numai la folosirea unui act falsificat ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile.

XII. Raportul asupra chestiunii de drept supuse dezlegării

Opinia judecătorului-raportor este în sensul că cerința esențială a elementului material al infracțiunii de fals privind identitatea în varianta-tip vizând folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat este obligatorie și în situația în care acțiunea de prezentare s-a făcut prin întrebuițarea identității reale a unei persoane.

XIII. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara — Secția penală în Dosarul nr. 195/252/2014, prin încheierea de ședință din data de 11 mai 2014, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

A. Cu privire la condițiile de admisibilitate a sesizării

Potrivit dispozițiilor art. 475 din Codul de procedură penală, „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

În considerarea dispozițiilor legale menționate, sesizarea formulată este admisibilă întrucât:

— instanța care a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție este Curtea de Apel Timișoara — Secția penală, investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță potrivit art. 408 și următoarele din Codul de procedură penală;

— cauza se află în cursul judecății;

— chestiunea de drept are caracter de noutate, întrucât Înalta Curte de Casație și Justiție nu a mai statuat asupra acesteia printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare;

— de lămurirea prezentei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei în care a fost invocată chestiunea de drept vizând tipicitatea infracțiunii obiect al judecății și aplicarea art. 4 din Codul penal după intrarea în vigoare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.

B. Referitor la chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită

Dispozițiile art. 327 alin. (2) din Codul penal reglementează o variantă agravată a infracțiunii de fals privind identitatea, care constă în prezentarea sub identitate reală a unei persoane, „făcută unei persoane dintre cele prevăzute în art. 175 sau transmisă unei unități în care aceasta își desfășoară activitatea prin folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat, pentru a induce sau a menține în eroare un funcționar

public, în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine ori pentru altul”.

În situația prezentării sub identitatea reală a unei persoane, căreia făptuitorul îi întrebuițează identitatea, fapta se poate realiza atât prin folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile, cât și prin folosirea unui act falsificat ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile.

Reglementarea variantei agravate a infracțiunii de fals privind identitatea este determinată de nivelul de gravitate superior al utilizării identității reale a unei persoane în raport cu nivelul de gravitate al folosirii unei identități false/fictive.

De altfel, unicul element prin care legiuitorul justifică reglementarea variantei agravate a infracțiunii de fals privind identitatea îl constituie diferența de gravitate dintre utilizarea unei identități fictive și utilizarea frauduloasă a identității reale a unei persoane, determinată de riscul producerii unor consecințe juridice pentru persoana a cărei identitate este utilizată fraudulos.

Referitor la infracțiunea de fals privind identitatea, legiuitorul, în expunerea de motive a noului Cod penal, a menționat faptul că „prin noua reglementare s-a tranșat disputa privind necesitatea utilizării unor documente de identitate pentru comiterea acestei infracțiuni, pornindu-se de la premisa că funcționarul în fața căruia autorul se prevalează de o identitate falsă nu trebuie să dea crezare simplelor afirmații ale acestuia, el dispunând de mijloacele necesare identificării persoanei. De asemenea, s-a introdus o diferențiere sub aspectul regimului sancționator între ipoteza recurgerii la o identitate fictivă și cea a utilizării frauduloase a identității aparținând altei persoanei, în acest din urmă caz existând riscul angajării unor consecințe juridice în sarcina persoanei respective”.

Potrivit dispozițiilor art. 327 alin. (2) din Codul penal, „Când prezentarea s-a făcut prin întrebuițarea identității reale a unei persoane, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani”.

În condițiile în care se admite că dispozițiile art. 327 alin. (2) din Codul penal presupun ca prezentarea să fie făcută unei persoane dintre cele prevăzute în art. 175 sau transmisă unei unități în care aceasta își desfășoară activitatea, pentru a induce sau menține în eroare un funcționar public, în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine ori pentru altul — condiții la care legiuitorul nu se referă în mod explicit în art. 327 alin. (2), trebuie să se admită că dispozițiile art. 327 alin. (2) din Codul penal presupun și ca prezentarea să se realizeze „prin folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat”, întrucât legiuitorul nu a inclus în cuprinsul dispozițiilor art. 327 alin. (2) nicio referire care să permită o preluare parțială a condițiilor descrise în dispozițiile art. 327 alin. (1).

În acest sens, argumentul invocat în expunerea de motive a noului Cod penal referitor la necesitatea utilizării unor documente de identitate, potrivit căruia funcționarul public nu trebuie să dea crezare simplelor afirmații ale autorului, subzistă atât în cazul utilizării unei identități false (fictive), cât și în cazul utilizării frauduloase a identității reale a unei persoane.

Tot astfel, în doctrină s-a arătat că, în cazul în care actul de identitate utilizat de făptuitor este autentic, însă aparține unei alte persoane, va fi incidentă varianta agravată prevăzută în art. 327 alin. (2) din Codul penal.

În condițiile arătate, săvârșirea faptei prin „folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile”, la care se referă dispozițiile art. 327 alin. (1), nu poate avea loc decât în ipoteza întrebuițării identității reale a unei persoane și atrage incidența dispozițiilor art. 327 alin. (2) din Codul penal, iar nu și în ipoteza întrebuițării unei identități false (identitate fictivă), întrucât, în acest din urmă caz, actul ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile este întotdeauna falsificat.

Sub un alt aspect, dacă legiuitorul nu ar fi urmărit preluarea, în dispozițiile art. 327 alin. (2), a tuturor condițiilor descrise în art. 327 alin. (1) din Codul penal, nu ar fi făcut referire la „folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile”, act nefalsificat, ci numai la folosirea unui act falsificat ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile.

Chiar dacă preluarea în varianta agravată a modalității normative din forma-tip nu s-a realizat *ad litteram*, nu există niciun argument juridic care să susțină concluzia că acestei modalități normative nu îi mai este asociată și cerința esențială de a se fi realizat prin folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare etc. sau a unui astfel de act falsificat.

În sprijinul acestei interpretări ca argument poate fi invocat și faptul că agravarea răspunderii pentru fapta săvârșită prin folosirea unei identități reale a fost prevăzută pentru prima dată în noul Cod penal, vechea reglementare nefăcând o distincție în acest sens.

Astfel, în expunerea de motive a noului Cod penal se arată că în situația utilizării frauduloase a identității aparținând altei persoane există riscul angajării unor consecințe juridice în sarcina persoanei respective.

Că forma agravată prevăzută de art. 327 alin. (2) din Codul penal preia toate elementele de la art. 327 alin. (1) rezultă și din faptul că alin. (2) face referire doar la noțiunea de „prezentare”, iar principiul legalității impune ca orice condiție suplimentară să fie prevăzută în mod expres.

Pe de altă parte, mai trebuie observat că în varianta prevăzută de art. 327 alin. (2) din Codul penal se încalcă nu doar relațiile sociale privind încrederea publică în adevărul privind concordanța dintre identitatea sub care se prezintă o persoană în fața unui funcționar public și identitatea reală, ci și cele privind

atributele de identificare a persoanei, prevăzute de dispozițiile din Codul civil.

Dacă tipicitatea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) din Codul penal se realizează doar în ipoteza „folosirii frauduloase a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat”, se ajunge la situația ca, deși intenția legiuitorului a fost atragerea unei răspunderi penale agravate în situația folosirii identității reale a unei persoane, în concret, protejarea persoanei și a atributelor sale să fie imposibil de realizat în multiple situații întâlnite în realitate, cum este situația prezentării fără un act sau prin folosirea copiilor actelor prevăzute de art. 327 alin. (1) din Codul penal sub identitatea altei persoane în fața unui funcționar public cum este acesta definit la art. 175 din Codul penal.

În acest sens, nu poate fi omis nici faptul că pot exista situații când funcționarul în fața căruia autorul se prevalează de identitatea reală a altei persoane nu dispune de mijloacele necesare verificării identității persoanei, având în vedere sfera largă a funcționarilor publici cum este prevăzută în art. 175 din Codul penal și în jurisprudența obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție în legătură cu acest articol (expertul tehnic judiciar, medicul angajat în unitatea de stat), existând și categorii de funcționari publici care nu au acces direct la bazele de date pentru identificarea persoanelor, dar nu pot nici amâna îndeplinirea unor atribuții până la prezentarea unui act de identificare.

Concluzionând, în raport cu argumentele expuse, se reține că varianta agravată a infracțiunii de fals privind identitatea prevăzută în art. 327 alin. (2) din Codul penal presupune îndeplinirea condiției ca prezentarea să se realizeze prin folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 477 din Codul de procedură penală,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara, Secția penală, prin Încheierea din 11 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 195/252/2014, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea în principiu a problemei de drept, respectiv: „interpretarea dispozițiilor art. 327 alin. (2) Cod penal în sensul de a lămuri în ce măsură art. 327 alin. (2) Cod penal împrumută toate condițiile elementului material de la art. 327 alin. (1) Cod penal, inclusiv condiția ca prezentarea să fie efectuată — prin folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat — sau art. 327 alin. (2) Cod penal împrumută de la art. 327 alin. (1) Cod penal condițiile elementului material, mai puțin condiția vizând modalitatea în care se face prezentarea, astfel încât condiția ca acțiunea de prezentare să fie efectuată — prin folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat — este înlocuită în art. 327 alin. (2) Cod penal cu condiția ca acțiunea de prezentare să fie efectuată prin întrebuintarea identității reale a unei persoane”.

În interpretarea art. 327 alin. (2) din Codul penal, stabilește că cerința esențială a elementului material al infracțiunii de fals privind identitatea reglementată în varianta-tip, vizând folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat, este obligatorie și în ipoteza în care acțiunea de prezentare s-a făcut prin întrebuintarea identității reale a unei persoane.

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi, 4 iunie 2015.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE
A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **MIRELA SORINA POPESCU**

Magistrat-asistent,

Corina Ionela Vilcea

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

